

גן-עדרן של רב-החובל

צאה של יחסי-ציבור. זוהי אש-לייה, המטופחת בשקדנות עיתודי אמצעי-התיקשורת, אשר בעליהם ומנהליהם שייכים אף הם למעין מר זה.

מכל הבחינות הממשיות — השקפת העולם, הפיתרונות הפוליטיים, הגישה הר חברתית, התוכניות הכלכליות — המערך והליכוד מהווים מיפלגה אחת. מין מערכות.

אם כן, ישאל אדם תמים, מדוע מקיין מים ביכלל שני גושים? מדוע אין יוצרים גוש אחד גדול ומאוחד, כמו בי מצריים או ברומניה, למשל? מי ששואל כך אינו יורד לעומק היתכונם של הממשל הישראלי. איזו היה קיים רק גוש אחד — אותו מערכות — היתה קמה בי הכרח אופוזיציה אמיתית, גדולה, יעילה, תוקפנית.

אופוזיציה זו היתה קולטת את כל-הי זעם והמרי של המוני המקופחים — החל בעובדי-הייצור המעולים, המנתחים והמ הנדסים, ששכרם מגיע בארץ למחצית השכר של עמיתיהם באירופה, למרות ש תוצרתם נמכרת באותו המחיר, וכלה בי שכבות-המזוקה, המתקיימות על גבול הרעב.

השיטה הישראלית מחוכמת יותר ללא-שיעור. כאשר שולט המערך, הליכוד הוא הקולט את כל הזעם והמרי, תודות לכך נבחר הליכוד, ואז קולט המערך את הי זעם והמרי.

זהו מעגל סגור. הוא מונע את עוינותה של אופוזיציה אמיתית מכל סוג שהוא. מדוע להצביע בעד מפלגת-אופוזיציה קטנה ושדוית, כשיש מפלגת-אופוזיציה גדולה וחזקה, החולקת אי-טו-טו להציל את המדינה?

הסיסמה היא: אל תבזבז את קולך על מיפלגה קטנה! הצבע בעד הגוש — — —. אם אין זה עוזר, אפשר תמיד לתקן את החוק. חוק באדר-עופר סירס ב-1973 את התנועות הקטנות שניסו לגבש אופר יציה של ממש. אם לא די בכך, אפשר להעלות את אחידת-החסימה.

קיימת, כמובן, הסכנה שבאחד היי מים יתפוס הציבור מה מתרחש, וי יפרוץ בזעם מתוך מעגל-הקסמים.

אך בעליה-המיסד מזלזלים בסכנה זו. הם בטוחים כי אברהם לינקולן טעה כאשר אמר כי "ניתן לרמות חלק מן הציבור במשך כל הזמן, ואת כל הציבור במשך חלק מן הזמן". אך אי-אפשר לרמות את כל הציבור במשך כל הזמן. לינקולן איש צדיק תמים היה בדורותיו. הוא לא הכיר את המימי סר הישראלי.

בעזרת תעמולה טובה, כך סבור המימי סר, ניתן למשוך את העם באף עד בלי סוף. מציינים לו בטלוויזיה, ברדיו ובבעי תונות מחזות-אימים של מאבק-קריאתנים בין גדולי-האומה. רבין מכה את פרס, וייצמן מרביץ לבגין, פרס הולם בבגין, והעם יושב ונהנה, כמו בתחרות-איגרוף. הוא מפצח גרעינים, מפזז קלדה או שתיים, לוגם בירה ומתי בדר, יא, איזה ספורט!

אין הוא יודע ששני המתגוששים פועי לים על פי תוכנית מדויקת, שכל מהלכי מה נוראית תוכננה מראש על-ידי המי אמנים של השניים, וששניהם אינם אלא שכירים של האמרגן, הגורף את ההון. בהתגוששות מפוברקת זו של הליכוד והמערך, האמרגן הוא המימסד — שיכי בה קטנה מאוד ודקה מאוד, המפקיעה לטובת עצמה את רוב פירות המדינה. לבי השאר היא נותנת להם וקררסק. וקררסק נערכת להתגו ששות של שני הגושים הגדולים, תחת הסיסמה: "יחד, להציל את המדינה".

המימסד אינו מעוניין בשלום של ממש. כי מערכת-הביטחון הענקית ותקציבי הביטחון העצום הם מכשירים חיוניים לי שיגשוגו. החזקת השטחים הכבושים, המי ספקים כח-עבודה זול וממושע מאד (ברוך השם, ישנו הממשל הצבאי!), גור רמת להתעשרות של רבים מחבריו.

גם הכפייה הדתית דרושה. כי הצמרת הדתית היא חלק מן המימסד, בדיוק כמו צמרת העסקונה ה"ציונית" הגדולה, העור שה חיים משוגעים על חשבון העם היהודי. אין שום חבל של אינטרסים בין מנכ"ל החברה החתירותיות הענקית ובין שכנו כסביון, כצהלה או בכפר-שמריהו, אלוף הברות הביטוח. ככל העניינים החשובים, יעוניהם זהות לגמרי.

אמנם, לפני מצלמות הטלוויזיה הם מתקפים זה את זה בשחף-קצף, והמאב-

ההסתדרות והעיריות הגדולות; הקצונה הבכירה; היבואנים הגדולים; סוחריי הנשק; הבנקים; חברות-הביטוח; הבורי סה; כלית-התיקשורת העיקריים; ועוד.

הסכנה הראשונה: "רבותי" אומר היושב-ראש, "נרמה לי שהליכוד נגמר, לפי שעה. כדאי לשם אותו במקרר לזרבע שנים".

האחרים משמיעים במקלה קולות של הסכמה.

היור, גבר גמרץ שניכר בו שהיה פעם גנרל, אומר כמה מילים באינטר-קום. נכנס אלק גינס.

"ובכן, מר זורבין" אומר היור, "הח-לטנו. הפעם זה המערך. אתה יכול לסדר את זה?"

"אין בעיות" אומר גינס-זורבין. "אבל אל תזרוק את החומר של הלי-

ב אחד מפרטיו, גן-עדן של רב-החובל, משחק אלק גינס בתפקיד הקבר-ניס של מעבורת. המפלגה באופן קבוע בין גיבראלטאר הבריטית והחוף המא-רוקאי שממול.

לקברנים יש חיים כפולים. בגיבראלטאר הוא הבעל הבריטי הקור-לונאי של אשה בריטית קולוניאלית, המתגורר בוילה נאה, בריטית וקולניא-לית. הכל מסודר, נקי, מלובע.

בצד המארוקאי, הקברניט הוא הבעל הבוהמי של רקדנית ספרדית לוהטת, וחי עימה חיים משוגעים.

בכל יומיים יוצאת המעבורת מגיב-ראלטאר. על הקיר בתא-הקברניט תלוי תצלום של אשתו הבריטית ההגונה והמכר ערת. בדיוק באמצע המיצר ניגש רב החובל אל התצלום והופך אותו. בצידו השני יש תצלום של אשתו הספרדית הזוהרת.

בדרך חזרה, בדיוק באמצע המיצר, הוא הופך את התצלום שוב. וכך הוא חי בשלווה ובאשר, עד אשר... **זעזיזת הסרט יש, מן הסתם, תוכן סימולי עמוק. אחרת לא היה אלק גינס מקבל בו את התפקיד המרכזי.**

ם לתפקיד שמשחק ידידי, אליעזר זורבין, מנהל חברת-הפירסום הגדולה דחף, יש תוכן סימולי עמוק.

זורבין הוא הקברניט של מעי בורת, הנזשא את שם המדינה.

פעם בארבע שנים יוצאת המעבורת לדרכה. פעם בכיוון האחד, ופעם בכיוון ההפוך.

ב-1977 יצאה המעבורת של קפטן זור-בין להציל את המדינה מידי המערך. בתא-הקברניט היה תלוי תצלום הזוהר של עזר וייצמן (ובליט ברירה גם תמונתו של מנחם בגין).

ב-1981 תצא המעבורת של קפטן זור-בין בכיוון ההפוך. עכשיו יש להציל את המדינה מידי הליכוד. על הקיר תלוי התצלום של שימרון פרס (ואולי, מי יודע, יתווסף אליו התצלום של וייצמן?). וכן הלאה. ב-1985 — להציל את המדי-נה מידי המערך. ב-1989 מידי הליכוד. ב-1977 היה צורך להציל את המדינה מידי המערך, מפני שהמערך היה אובד-עצות, חסר-פיתרונות, מושחת. ממשלת המערך לא תיפקדה. היתה פרשת אשר ידלין, וחוף מהכל — זה נמאס. היה צורך להחליף את השלטון. מי היה יכול לעשות זאת? רק כוח 1.

הליכוד! ואכן, המוני עם ישראל קיבזו את הוראת הקפטן, והליכוד ענה.

ב-1981 היה צורך להציל את המדינה מידי הליכוד, מפני שהליכוד הוא אובד-עצות, חסר-פיתרונות, מושחת. ממשלת הליכוד אינה מתפקדת. יש פרשת אהרון אבו-חצירא. וחוף מהכל — זה נמאס.

יש צורך להחליף את השלטון. מי יוכל לעשות זאת? רק כוח 1, המערך.

ואכן, המוני עם ישראל מוכנים לקבל את הוראות הקפטן, והמערך יעלה.

הסיסמה: "ביחד, להציל את הי מדינה".

ם אני חולם על הפקת סרט. למה לא? התסריט כבר מוכן בראשי. אלק גינס יישך בו. שוב את התפקיד הראשי. בווילה שקטה בהרצליה-פיתוח מתכנ-סים תריסר אנשים. זהו הוועד-הפועל הי סורי של "המימסד".

12 המפלגאים מיוצגים את כל חלקיו של המעמד השלישי הסמוי במדינת-ישראל, מעמד שקראו מארכס המנוח לא חלם עליו.

אחד מהם מייצג את אילי ההון השחור. אחר מייצג את מנהלי החברות הממלכתיות הגדולות. שאר העשרה הם נציגי הצמרת של המיפלגות הפוליטיות העיקריות; הי פקידות הבכירה של הממשלה, הסוכנות,

קים ביניהם ממלאים את כל טורייה-הרכי לות. ינקראים בישראל "פרשנות מדרי גית". אך בערב הם יושבים ביחד ליד בריכת-השחייה הפרטית של ידיד משור תף, לוגמים ויסקי קטני ומחליפים די-עות על תנודות הבורסה. ובמיונן בכני סת יושבים כולם בצוותא, שבת אחים גם יחד.

ה מערך יצר את המעמד הזה. הלי-כוד מטבח אותו. בבוא היום יעבור בחורה אל המערך.

המעבר הוא קל, ואינו כרוך בי שום בעיות אידיאולוגיות.

אליעזר זורבין מציע את שרותיו הי מימצועיים, ומותר לו להגישם לכל המר-בה במחיר. אך זורבין אינו אדם ציני. הוא לא ישרת מיפלגה שמצעה נוגד את מצפונ. אך אין לו כל בעיה במעבר ארבע-שנתי זה.

מדוע? מפני שזהו מעבר רק למראית-עין. למעשה זהו המשך.

משה דיין נבחר ברשימת-המערך וקפץ למחרת היום אל ממשלת-הליכוד.

גיסרלשעבר, עזר וייצמן, יכול עכשיו לקפוץ את אותה הקפיצה בכיוון ההפוך. אין בעיות. ולא מפני שאלה הם אנשים ציניים.

האמת הפשוטה היא שההבדלים בין שני הגושים הקיימים הם המי-

כוד" מוסיף אחד הנוכחים בקול מהור-הר. "יתכן שבעוד ארבע שנים נודק לזה".

אלק גינס מחייך. אין הוא רגזי לזרוק דבר. מה שהיה טוב לפני ארבע שנים, יהיה טוב גם כעוד ארבע שנים. לקהל הישראלי יש זיכרון קצר מאוד, כרוך השם.

א יני בטוח איזה מין סרט זה יהיה. מותחן? קומדיה?

הענינה נראית, במכת הראשון, כמתאימה לקומדיה. אבל היא רצינית מאוד-מאוד.

קודם כל: האינטרסים של המימסד רחוקים מאוד מלהזדהות עם האינטרסים של מדינת-ישראל.

ההיפך נכון. המדינה מעוניינת, למשל, במגיעת התי פוצצות חברתית. לכן היא מעוניינת בי צימצום הפער החברתי, בעליית סכירה של השכר ופריור-זעבודה. בעצירת האינפלצ-ציה. בחיסול ההון השחור, ועוד ועוד.

המימסד אינו מעוניין אף באחד מאלה.

הוא מעוניין בכך שההון השחור, המרוכז כימעט כולו בידי, לא ייפגע. הוא מעונייין בשכר נמוך לעובדים השכירים ול-עצמאיים, בייבוא קל וזול של מוצרי-מוות-רות לשיכבה העליונה, באינפלציה דוהרת, למעשירת את הספקרים מכל הסוגים.